

tijd gansch zal moeten geven, moet èn een zoekende zijn, zooals wij in onrust, maar met een verwachting van zuiverheid en van goede gerustheid.

Ze moet hartstocht-voller zijn dan eenige andere; minder bedwongen dan die der Midden-eeuwen, die tegelijker tijd was een eer-gezag voor één God.

Ze moet zwierig zijn, ook; maar zwierig naar al de verschillende meeningen;

Ze moet al deze geven in essentie;

Ze moet *lyrisch, lyrisch, lyrisch* zijn.

Hoe zou ze niet?

In geen tijd zijn er zoo veel, verschillende, uitingen geweest als in dezen.



De IJssel bij Hattem. Naar een aquarel in het bezit van den heer F. G. Tessaro te Amsterdam.

En alle lyrisch.

Episch-zijn is 't teeken van 'n commuun gevoel; en van geen groote *en* onrustige beschaving,

Tegenwoordig kan je ze nog vinden, soms, in verre dorpen; waar de menschen allen juist dezelfde meening hebben uiterlijk, over dezelfde dingen; waar de verschillen van karakters zoo gering zijn, dat je heele dorpen vindt waar d'eene brief 't zelfde schrift heeft als 't andere. Soms, wat onhandiger, soms, wat dommer;

Maar met een generaal karakter.

Zoo zijn er de tijden geweest van de epen; als deze dorpen.